

MINISTER
KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO
Bogdan Zdrojewski

KABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 05.02.2014r
nr 503 podpis M. Połec
M. Gidewicz W. O.
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
wpłynęło dn. 6.02.14 zał.
nr 740 podpis

Warszawa, dnia 23 stycznia 2014 r.

DOZ-SK-070/1/14-MFW
DOZ/80/14

Pan
Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

W związku z oświadczeniem złożonym przez Pana Senatora Ryszarda Bonisławskiego na 44 posiedzeniu Senatu w dniu 5 grudnia 2013 r., skierowanym do Pana Bogdana Zdrojewskiego, Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, przekazany przy piśmie Marszałka Senatu RP z dnia 11 grudnia 2013 r. (znak BPS/043-44-1890/13), w sprawie wniosku o uznanie „Łodzi – wielokulturowego krajobrazu miasta przemysłowego” za Pomnik Historii, uprzejmie proszę o przyjęcie następujących informacji.

Uznanie za pomnik historii, stanowiące jedną z form ochrony zabytku, następuje w drodze rozporządzenia wydawanego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568, z późn. zm.) Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może uznać za pomnik historii zabytek nieruchomy wpisany do rejestru lub park kulturowy o szczególnej wartości dla kultury.

Wniosek Pani Prezydent Miasta Łodzi o uznanie „Łodzi - wielokulturowego krajobrazu miasta przemysłowego” za pomnik historii został skierowany Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego za pośrednictwem Łódzkiego Wojewódzkiego

Konserwatora Zabytków pismem z dnia 30 czerwca 2011 r. Zgodnie z obowiązującą procedurą, dokładnie określoną w „Kryteriach i procedurach uznawania obiektu za pomnik historii”, opracowanych przez Radę Ochrony Zabytków działającą przy Ministrze Kultury i Dziedzictwa Narodowego, MKiDN przekazał ww. wniosek, w dniu 5 lipca 2011 r., do Narodowego Instytutu Dziedzictwa w celu przeprowadzenia analizy i sporządzenia opinii merytorycznej w przedmiotowej sprawie.

Wniosek dotyczący Łodzi jest tematem skomplikowanym i precedensowym, wymagającym wnikliwej analizy, ponieważ dotyczy obiektu zgrupowanego w ośmiu zespołach należących do różnych kategorii zabytków rozproszonych w wielkim obszarze miasta. Każdy z zespołów zabytkowych musiał zostać sprawdzony pod kątem jego znaczenia dla całego wnioskowanego o uznanie za pomnik historii obszaru oraz precyzyjnie zweryfikowany pod kątem przebiegu granic wpisu do rejestru zabytków. Badania komplikował także fakt, że wspomniane zabytki są bardzo zróżnicowane (są wśród nich obiekty przemysłowe, rezydencjonalne, nekropolie, a także układ urbanistyczny). Wydłużenie procedury opiniowania tego wniosku spowodowała również sugestia wnioskodawcy o rozważenie możliwości rozszerzenia obszaru pomnika historii o całe założenie urbanistyczne z lat dwudziestych XIX wieku, co wymagało szeregu wyjaśnień formalno-prawnych i merytorycznych.

Ponadto prace nad opinią dotyczącą wniosku „Łódź – krajobraz miasta przemysłowego” były wstrzymane przez rok z przyczyn formalnych ze względu na to, iż decyzja z dnia 26 października 2010 r. wpisująca do rejestru zabytków południową część ul. Piotrkowskiej, będącej elementem proponowanego obszaru pomnika historii, w wyniku odwołania została uchylona przez Ministra kultury i Dziedzictwa Narodowego decyzją z dnia 19 lipca 2011 r. i przekazana do ponownego rozpatrzenia przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Łodzi. Nową, prawomocną decyzję w tej sprawie Wojewódzki Konserwator Zabytków w Łodzi wydał w dniu 26 czerwca 2012 r.

Po uzyskaniu opinii Narodowego Instytutu Dziedzictwa (prace są na ukończeniu) wniosek zostanie przedłożony do akceptacji Radzie Ochrony Zabytków. Zasięgnięcie opinii Rady ma charakter obligatoryjny i wynika *explicite* z treści art. 15 ust. 2 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Rekomendacja Rady - organu opiniodawczo-doradczego w sprawach realizacji polityki Rady Ministrów w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami, potwierdza, iż wnioskowany obiekt spełnia kryterium szczególnej wartości dla kultury.

Po uzyskaniu rekomendacji Rady Ochrony Zabytków Narodowy Instytut Dziedzictwa opracowuje i przekazuje, za pośrednictwem Departamentu Ochrony Zabytków, Ministrowi Kultury i Dziedzictwa Narodowego roboczy projekt rozporządzenia o uznanie danego obiektu za pomnik historii wraz z merytorycznym uzasadnieniem.

Z up. MINISTRA KULTURY
I DZIEDZICTWA NARODOWEGO
SEKR. I. CZ. I. BIURO
Piotr Zuchewski

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych
Kancelarii Prezesa Rady Ministrów